

Η επιστροφή

«Η καρδιά της ναυτιλίας μας είναι ο Πειραιάς και πρέπει να τον ενισχύσουμε»

Μέσα στη λαίλαπα της παγκοσμιοποίησης η ελληνική ναυτιλία κατάφερε όχι απλά να επιβιώσει και να βγει αλώβητη από τη δίνη των διεθνών οικονομικών και πολιτικών ανακατατάξεων, αλλά και να μεγαλουργήσει σε όγχο, δυναμισμό και κύρος. Βρίσκεται σήμερα επικεφαλής σχεδόν σε όλα τα ναυτιλιακά κέντρα αποφάσεων, σε ρόλο πρωταγωνιστή. Ο Πειραιάς, χωρίς σοβαρή προσπάθεια από πλευράς πολιτείας, αναδείχθηκε κέντρο συγκέντρωσης πολλών ναυτιλιακών εταιρειών και όχι μόνον ελληνικών, αλλά και εταιρειών που πλαισιώνουν και ακολουθούν τη ναυτιλία στην έδρα της, διότι από την εξυπηρέτησή της εξαρτάται η επιβίωσή τους. Η Ελλάδα μπορεί να «πουλήσει» κλίμα, φύση, ιστορία. Και ναυτιλία! Η ναυτιλία αποδεικνύεται και σήμερα το μεγαλύτερο και ισχυρότερο όπλο της πατρίδας μας. Επομένως η είδηση ότι οι Έλληνες εφοπλιστές του Λονδίνου εξετάζουν σοβαρά το ενδεχόμενο μαζικής μετεγκατάστασής του στην Ελλάδα δεν μπορεί παρά να είναι μια ελπιδοφόρα είδηση. Το ρεύμα επιστροφής στην πατρίδα ήδη υπάρχει.

Η σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 17 Απριλίου στο Ναυτικό Όμιλο Ελλάδος με τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας Γιώργο Αλογοσκούφη, τον υπουργό Ναυτιλίας Γιώργο Βουλγαράκη και τους εκπροσώπους της ΕΕΕ και του Committee και που είχε ως αντικείμενο τις προϋποθέσεις και τα μέτρα που θα ενισχύσουν αυτό το ρεύμα είναι θετικό γεγονός.

Έχει διατυπωθεί η άποψη ότι οι Έλληνες εφοπλιστές εγκαταλείπουν το City γιατί ο Γκόρντον Μπράουν τους επέβαλε φορολογία. Μας είναι αδύνατον να πιστέψουμε ότι μια αστεία φορολογία που θα κυμαίνεται από 3.000 έως 30.000 στερλίνες το χρόνο, ανάλογα με τα εισοδήματα, θα αποτελούσε ισχυρό κίνητρο για να εγκαταλείψουν το Λονδίνο. Ούτε ότι ο νόστος για την πατρίδα ξύπνησε αιφνιδώς· άλλωστε δεν είναι για κανέναν μας αρκετός εάν η πατρίδα αδυνατεί να μας θρέψει, ή να μας επιτρέψει την προσωπική και επαγγελματική μας καταξίωση. Όταν τρώει τα καλύτερα παιδιά της. Υπάρχουν σί-

γουρα βαθύτερα αίτια και καθοριστικότεροι παράγοντες γι' αυτή τη μεταστροφή. Μπορεί το κόστος λειτουργίας και έδρας στο Λονδίνο, κτιριακό, προσωπικού, διοικητικό να έχει ξεπεράσει κάποια όρια. Μπορεί η εξεύρεση και συντήρηση εξειδικευμένου στελεχιακού δυναμικού να αποδεικνύεται δύσκολη και δαπανηρή. Μπορεί, πολύ πιο απλά, να είναι αυτό που μας εξομολογήθηκε ένας φίλος Άγγλος ναυτοδικηγόρος που εγκαταστάθηκε πρόσφατα στην Ελλάδα: «το Λονδίνο δεν είναι πλέον ένα μέρος για να ζεις». Μπορεί όλα αυτά και πολλά άλλα. Αυτό θα φανεί και από τα μέτρα που θα κληθεί να πάρει η κυβέρνηση, προκειμένου να προσελκύσει και νέα πλοία στην ελλη-

νική σημαία και τους Έλληνες εφοπλιστές στον Πειραιά. Οφείλουμε πάντως να επισημάνουμε ότι οι 150 οικογένειες που ζουν κυρίως στο Λονδίνο κατέχουν το 20% του ελληνόκτητου στόλου — περίπου 700 καράβια — και συνεισφέρουν στην οικονομία της Μεγάλης Βρετανίας 7 δις. ευρώ ετησίως. Επομένως, θα ήταν το λιγότερο ανόητο να μην εργαστούμε όλοι προς αυτή την κατεύθυνση, αρκεί να αποβεί υπέρ της όλης ελληνικής ναυτιλίας, και κυρίως υπέρ της ποιοτικής ελληνικής σημαίας, που αποτελεί τα διαχρονικά στέρεα θεμέλια ολόκληρης της ελληνοκλήτου ναυτιλίας, της σημαίας που άντεξε την εγκατάλειψη των τέκνων της σε καιρούς χαλεπούς.

Είναι η ελληνική σημαία αυτή που κράτησε τον Πειραιά και τη ναυτιλιακή του παράδοση ζωντανή και τώρα προσελκύει στα λημέρια της Έλληνες και ξένους. Ναι, είναι ευκαιρία ο Πειραιάς να οδεύσει προς την αναβάθμιση και την ανάδειξή του σε διεθνές ναυτιλιακό κέντρο. Και η πολιτεία οφείλει να πληρώσει το χρέος που της αναλογεί. Κλείνουμε με τη δήλωση του προέδρου του Committee, Επαμεινώνδα Εμπεirikού: «Η καρδιά της ναυτιλίας μας είναι ο Πειραιάς και πρέπει να τον ενισχύσουμε».

ΒΑΣΩ ΑΡΜΟΓΕΝΗ
varmogeni@efoplistis.gr